

Den frange vei.

Indsendt af H. S.

Hvorfor er veien vel saa smal
 Til dimmeriges hote sal?
 Forat jeg ei skal fodne ind,
 Som saa jeg under grønne lind.

Den er saa trang, den er saa smal,
 At jeg skal vogte mig for falb,
 Og faae alle hærber af,
 Som kunde velle mig i grad, —

Og ræddes for den byde els,
 Og ikke lide paa mig selv,
 Men længes efter lededand,
 Og ræffe efter Herrens haand!

Den er saa trang, den er saa smal,
 Den vel til hælens hote sal.
 Forbi den kan skal rumme to:
 Min Gud og saa mit hjerles tro.

Christian Richardt.

**Lærdomme af Guds ord
 og
 fra livet.**

1 Mojs. 5, 19.

3 bli ansigth ved skal
 du ære bli bryd.

Dette var — blandt andre — Herrens straffelse over den fallne slægt. Arbejdet var at skaffe det nødvendige til livsophold. Skalde være mælsfulde. Og saa i et syndefaldet havde mennesket arbejdet. De var fattede i Guds høre for at vogte og byde den. Et arbejde hører med til det at være menneske. Men arbejdet havde da været uden ansigtets seer, d. s. f. uden mæle og besvær, havde været latter glæde og lyst. Men nu skulde det blive anderledes. Arbejdsvilkårene skulde blive sure og bese, arbejdsdagene trætende og mødige.

Som Herren sagde det, saaledes er det blevet. Se dig om i verden! Hvad ser du? En flidets og stærkets fligt.

Arbejdslidte stikkes, døiede under det svære arbejdes vøgt.

Men Herren har i sin store naade vendt til velkæmpelse for menneskene arbejdet i ansigtets seer, en syndefaldets følge, en Herrens straf eller synden. En tungt over synden, en mindelse om synden, — og dog „en sundhedsbrønd for menneskene“. Thi det faldne menneske trænger arbejdet i ansigtets seer og kan ikke undvære det. . . .

Jogen taaler at gaa ledig. „Lediggang er lastens hovedpude,“ er et gammelt, sandt ordspøg. Vand og legeme taaler ikke at være ubeskæftigede. Derfor de ikke bliver sysselsatte med og oplagne af arbejdet, stude de paa noget ondt. Intet menneske er saa aandrigt stærkt, at det taaler at gaa ledig.

I det anstrengende arbejde, det være aands eller haands, ligger derfor en bevarelse fra det onde, en Herrens velkæmpelse. Og det er en synd ikke at erkjende (i teorien) og ikke at undvære (i praksis), at det er en nødvendighed for vor talende, syndeløst natur at have arbejdet i tanker om vore fædder.

Hvor gif ikke han, det ene fuldomne, syndefri menneske, Jesus Kristus, ind i det tunge arbejdes laar! Han blev prøvet i alle ting i lighed med os, og saa i arbejdet i ansigtets seer, dog uden synd. Hvor har han ikke løst, ablet, helliget baade aands og haands arbejde! Og det forekommer mig saa betydningsfuldt, at Jesus tilbragte de mange aar som haandsarbejder, som haandværker, — dette arbejde, som menneskene saa alfor ofte er tilhøielige til at holde for ringe, at se ned paa, at foragte. Du menneske, som anser dine smukke, alabasthvide hænder for alfor gode til at arbejde med, hør her: Jesus Kristus, Guds enbaarne søn, vor herre, han arbejdede med sine hænder. Er da dine hænder for gode til arbejdet? Mindes Jørgen Møes vakte ord:

„Arbejdsmand og arbejds kvinde,
 Hvillet saget hæder navn!

Større kan du ikke vade,
 Det vær i sig follegaun!
 Herren selv var haandværksmand,
 Haands arbeid abled han.“

Det vilde utvilkomt være det for os i alle dese heldigste, om vi kunde forene aands og haands arbejde. Særlig er det uheldigt, om man bare driver det første. Thi medens det første haands arbejde kræver nogen beskæftigelse med aanden, kræver samtale og overvejelser, saa er der aandsarbejde, som lader legemet helt ubeskæftiget, og som derfor hidfører en meget ensidig udvikling, til skade for den harmoniske, den ligelige udvikling af det hele menneske. Thi Gud har givet os ikke bare aand, men ogsaa legeme. Lad os forsøge at opvare baade aands og legemets evner og kræfter mest mulig ligelig! Det vil være det i alle henseender heldigste.

Men først og først: Lad os være flittige, stræbsomme i vort arbejde. Det er Herrens vilje. Og hans vilje er altid den rette.

„Den, som ikke vil arbejde, skal heller ikke æde“ — det Herrens ord gjælder alle mennesker, menneskene i høiden og menneskene i de lavere samfundslag. Det menneske, der ikke vil høre sig for Herrens vilje, at det skal arbejde, har ingen ret til menneskelig tilvarelse. Det domne menneske er foragteligt — enten det er klædt i silke og klint, eller det er klædt i siller.

Men lad os fremfor alt foragte tilhøieligheden til dovenskab hos os selv! Lad os paa dette område være strenge med os selv. Alt — arbejdsdagen er kort, natten kommer, da ingen mere kan arbejde. Derfor maa vi benytte med flid de hurtig flende timer. . .

Jeg hørte engang en gaardsbruger fortælle, at naar han gif paa ageren og pløiede, og han lagde vind paa at saa ploguren mest mulig retlinjet, saa maatte han ofte tænke paa, hvorledes han (som troende kristen) stræbte efter at gaa den rette linje med de færreste ma-

lige afvigelser mod det flamm-lige hjem. Se, det er at lægge evigheds glans over timelighedens og fortroufelligheds gjerning!

Hjære Herre Gud, vi takke dig for, at du har gjort arbejdet i ansigtets seer, en syndefaldets følge, en straf over synden, til velkæmpelse for os faldne mennesker. Tilgiv os al lidelse, al forsammelighed — og hjælp os ved din Helligaand for Jesu Kristi skyld og arbejdssjæle paa den plej, hvor du har sat os. Og hjælp os ogsaa til at holde ud i arbejdet, til du taler os ind til den evige sabbats hvile.

Amen i Jesu navn. P. og D.

Læs gjerne din bibel.

En missionær mødte engang paa sine reiser over Canadas grænser en fattig indianerkvinde. Hun havde knapt talt nogle ord med hende, før hun indstændig bad ham om at give hende en bibel. Hun havde kun hørt lidt foreløb af den, men det lille var nok til at overbevise hende om, at hun kunne høre kunde læse hendes hjertes sang. Derfor vilde hun gjerne benytte denne anledning til at skaffe sig en bibel. Missionæren havde desværre kun et nyttestament hos sig, som var ganske læst og dyrebart, fordi han havde brugt det saa længe, og han vilde derfor rigtig flide sig ved det. Men han kunde ikke modstaa indianerkvindens indringende bøn. Han lod hende saa det paa den betingelse, at hun om en maaned skulde bringe det tilbage til ham i sin rette sted. Da maanedens var forbi, kom missionæren atter til stedet, og fandt saa han kvinden nærme sig ved vedsaget bilt. Alerede hun traadte ind kunde han se, at hun ikke bragte nogen god tidende. „Har du bogen?“ spurgte han. „Nei,“ er det bebrødede svar. „Hvad har du gjort med den bøn? Har du soigt den?“ „Nei,“ sagde hun, „jeg havde inget nyttestamentet med til min

lutte og løfte af det for mine sønner. Men da de hørte det gode budskab vilde de endelig have bogen. De trængte saaledes ind paa mig, at jeg ikke kunde sige imod længere; jeg maatte give hver af dem en del af bogen." Derpaa tog hun nogle blade ud af sin klædning. „Der er min del. Lad mig saa beholde den!"

Saaledes hørte jeg alle Guds ord hos hende. Men det er i sandhed bekræftende for de kristne. Mens hime risede om et par blade af det nye testamente, saa vi saa hele bibelen for en spotpris, og enhver fattig saar den for intet, naar han beder om det. Men til denne rigdom af Guds ord, med hvilken Gud velsigner vor verdens land, ja, hver lille den bring, som vi gjer af hans gave. Endog mange kristne og kristne sønner nøler sig med sin salmebog, og lader sin bibel ligge støvet og ubrugt i maanedhule. Kun naar man bliver syg, griber man til den gamle bog; men da ved man ofte ikke, hvorledes man skal finde sig tilrette i den. Men naar op rider i Rose lov eller hos profeterne, som man ikke forstaaer, og saa tager man atter salmebogen i haanden. Hvorfor frummer det? Kun fordi, at vi gjer altsat lidet for at blive kendt i bibelen. Der til hører, som enhver kristen ved, fremfor alt daglig læsning af den og indvirkelig hen om den Helligaand, som vil aabne vor forstand.

Ved siden af dette er der endnu et andet ord til, at bibelen kan blive os en hjælp og hjælp bog. Fader Luthers bibel var uoversat i runden af ham selv forsynet med bemærkninger og tanker, som han havde haft ved at læse den hellige tekst. Nu vil du sige: Saa lærd som Luther er jeg ikke, saa at jeg kan skrive mange tanker og bemærkninger i runden. Det behøver du heller ikke at gøre. Men du kan underkigge de valde og mest belysningsfulde steder, som du læser. Især de let kan falde dig i sinde og blive dig mere bekvemte. Det kan man for eksempel gjøre saaledes: Stræ, som handler om saligheden og gjenløsningen, kan du sætte en lille stjerne ved. Hvor der tales om haad og Guds test, kan du sætte et lille aster. Ved død og dødsfald kan du sætte et kryd. Hvor der staar noget om Guds hjælp eller om hjælp til næsten, kan du tegne et hjerte. Ved bud og formaninger kan du tegne en haand til at pege paa saadant. Over synd nævnes, kan du sætte en sort strek. Ved at bruge saadanne og lignende tegn bli-

ver bibelen og hjær, vil læser og læs og den og lærer os den.

Naar du kun forfølger dette, vil du have stor glæde af det. I hvert fald trænger vi alle til at studere bibelen mere. Det viser os et ord af Luther, som han skrev ned to dage før sin død: „Virgil (en romersk digter) i hans hyldebog kan ingen forstaa, uden han i hele sin oar har været hjerde. Cicero (en romersk Statsmand og taler) i hans breve kan ingen ret forstaa, uden han i femogtyve oar har staaet i en fortræffelig rejsering. Om den hellige skrift skal lægen mene, at han er kommen saa langt, at han forstaaer den godt nok, for han har styret menigheden i hundrede oar med profeterne, med Elias og Elisa, med Johannes, med Kristus og apostlene." Allerede før ha de han sagt: „Gud har givet os fattige, sundige mennesker den hellige skrift, forat vi ikke bare skal læse den, men ogsaa, som den herre Jesus siger, Joh. 5, 39, undersøge i den, tænke efter og betragte dens ord; saa vil man i den finde det evige liv. Men den, der læser og læser, og ikke altid tænker efter, han bliver fjed af den og lader den fare, som om han forstod den tilhønds, og finder intet i den. Eller han bliver en hjerde, der lig en edderkop suger gift ud af den Hellige, livlige rose, mens den suget lidet for vandslud af den." Og af egen erfaring si er han: „Jeg har nu i nogle oar hørt om læst bibelen to gange igjennem, og om den var et stort og magtigt træ, og alle ord var smaa grene og kviste, saa har jeg dog banket paa hos alle smaa grene og smaa kviste og gjerne villet vide, hvad der var paa dem, og hvad de formaadede, og altsid har jeg banket ved endnu et par oar eller mere." — „Det Lutheraner" Rt.

Evas første bal.

En sand hændelse.
Jubilant.

„Det er altsaa din vilje, at Gaa imorgen skal gjøre sin indtrædelse i den store verden, nægtet jeg ikke kan følge hende?" sagde fru v. G. og saa spørgende paa sin mand, generalen.

„Ja, min ven!" svarede han venlig, men bekvemt, „jeg vil ikke have, at dit lidetbestående skal være en hindring i hendes ustyrlige glæde. Dette bal har saa længe været maalt for hendes haad om fornøjelse, at hun ikke uden sorg kan opgive det. Ungdommens og

illusionernes tid er forbi; lad hende nyde livet, mens hun kan det."

„Ja, du har ret, nu som altid," sagde fru v. G. eftergivende og lænede sig tilbage mod puderne i sofahjørnet. „Det var egoistisk og barnagtigt af mig at anse min fortjælfelse som en grund til at berøve Gaa denne glæde, og dog er jeg ustyrlig ved at slippe hende fra mig. Fælder Gertruds prædilecter om faren i verdenslige fornøjelser har ordentlig spaget i mit hoved idag, mens jeg har set paa Gaa baldragt."

„Gaaen har gjort dig nervøs, min ven," sagde generalen leende og staa hjerterende sin hustru haand. „Der lille ustyrlige Gaa der ingen anelse om alle de uhyggelige aabenbarelfelser af haad, forfængelighed og onde lyst, som taler Gertruds skarpe siet ser optræde i hallen, og de vil derfor heller ikke kunne forstaae hendes barnlige og ustyrlige glæde. Tro mig, om der end maatte findes nogen sandhed i fælder Gertruds verdensopfattelse, behøver du ikke at frygte for, at Gaa skal tage nogen skade paa et bal hos vore gode venner og under min søsters beskyttelse."

Sammelen afbrødes ved den unge piges indtrædelse. Det var alle alene faderhjerteligheden, som i Gaa's hele udre saa et stiftet billede paa ustyrlig og renhed; hun forenede barnets lidelighed med den unge kvindes ynde. Moderens betænkeligheder, der var altsid læggede og søgte til egentlig at kunne kaldes tro, forsvandt altsid for datterens solklare smil.

„O, mama! du maan stynde dig af blide roff," raabte hun muntert; „ballet imorgen skal mine altsid kendende morsomt, siger Fæderdig, — som alle rede har været en hel vinter i den store verden og set jaanget; hvad vil det da ikke blive for mig, som aldrig har set andet end vore landlige fobfelsesbagerfælder og blot kjender livet i hovedstaden af mine professorstammeraters bekvemfelse; — til i de dage, vi har været her, har jeg jo endnu kun set saa lidet."

„Jeg vilde gjerne stynde mig, hjære barn, men datteren har just nu været her, og bestemt forbudt mig at gaa ud endnu et par dage. Jeg kan derfor ikke følge dig paa ballet; men der skal ikke forstaae din glæde. Din hjære fælder, grevinde R., tager med dig og papa følger dig ogsaa."

„Mit første bal uden mama! — O, hvor hjæderligt!"

Fortættet.

Student-Supplies

OF ALL KINDS

Vaughan & Morrill Co.

126 Pac. Ave Tacoma, Wash

J. M. Arntson,

Notary Public.

Udfærdiger alle lovlige Dokumenter
saasom Ejend. Kontrakter, m. m.

Municipal Court-Rooms
City Hall.

TACOMA WASH

Lutherist Pilgrim Hus

No. 8 State St., New York.
Kommende Guds ord og alle Kristendoms for Emigrant
for Barge Office.

Kristeligt Herberg for Indvandrerne
og andre Rejsende.

Pastor E. Petersen, Emigrantmissionær,
traffes i Pilgrim-Hus og
saaer Emigranterne til med
Haad og Haand.

Bill. fra Tacoma fra Vesten, hjære ved Belt
Line Street var lige til Køben.

Skandinaviske Boghandel.

Et stort Udbalg af Stolebøger, Salmebøger, Bibler, Romaner og Aviser, samt alt, som tilhører en vel assorteret Bog- og Papirhandel.

Ordres pr. Post expederes hurtigt.

VISELL & ECKBERG,

Stationers & Booksellers
1308 Pacific Ave.

DRS. ROBERTS, DOERRER
AND RAWLINGS

DENTISTS

Crown and Bridge Work a Speciality

156 Pacific Ave. Tel. Red 490
TACOMA W

Vort arbejdsfelt.

Fra reisen.

IV.

De jeg i min anden artikel fremstod om hjemmandene, hvor langt bedre de har det med uandelig forplejning i vore dage end i ældre tider, tænkte jeg at meddele lidt om en hjemmand, som jeg har kendt og som fik megen velgignelse af et nyttestament, som blev givet ham af en hjemmissionær i London, England, i begyndelsen af forrige århundrede.

En søndag i december 1801 kom hans skib for anker i Algoa Bay paa Afrikas østkyst i en forrygende storm. Den ene ankersætning sprang omkønt ved midnattid. Alle ombord mente nu, at alt haad var ube, især da stormen ud paa eftermiddagen tiltog i heftighed, saa mandflaabet tilfaldt manns jærte sig fast for ikke at bli væltet overbord. Kaptejnens hustru græd som et barn.

Kaptejnens befalede mandflaabet at tage paa sig sine bedste klæder og at jærte sig selv for en mulig anker for dem, hvis skibet om kvæder eller længere tid skulde blive paa land og forlæse, da jo ingen kunde tænke, at det ene anker kunde holde.

I denne prøvelsens stund kom den hjemmand meget ihu, af hvad han havde læst i det nyttestamente, han havde faaet af missionæren, eftersom han selv har fortalt.

Paa strandbredden ved Port Elizabeth, som hed byen, havde der forsamlet sig tusender af søndagsklædte mennesker, som med spændig ventede at se et eller flere af de paa reben liggende skibe kastes for sine sine. Altså om eftermiddagen begyndte en stor tremættet, et amerikansk kvædfangerfla, at blive for sit anker — det andet var gaaet. Skibet la sig paa tværs for holgerne, og en stund truede det med at kaste den lille brig, som den hjemmand var med.

Paa briggen stod derfor ogsaa hjemmanden hærdig til at lade det ene anker, som endnu holdt, gaa, for hellere at blive strand, end at bli knust af det store skib midt i bugten. Men i færd med at sætte sig ned, kom der et Guds røst, og den hjemmand var med at sætte sig ned, og det foringer sig atter mod vinden, saa det kommer nær af den lille brig, men læres det med et stort sægt skib, det det atter kom-

mer i drift, og riber en del af det rig med sig. Derpaa lader kvædfangeren ankeret gaa, og for et par minutter af seil styrer den med en sandbænk, som ved signaler fra land var den andt at styre imod, hvis det var muligt, som det mindst særlige skib at forsøge paa. Skibet hugger første gang, og alle 3 mæster knæler som var de af glas. Endnu et par gange løfter de vældige træende vælger skibet høiere op paa land, hvor det blir liggende. Mandflaabet blev reddet.

Og den lille brig? Ja, den riber, som ved Herrens styrke, vælgerne af for sit ene anker den lange, kornfulde net. Den med morgenen lægger vinden sig, og — de er frelst for denne gang. Men Herren havde talt til dem i en „storm“ ligesom for dem til Job. Og „hjemmanden“ talte Gud i sit stille skib for redningen og første siden endnu stiltigere i sin hjerte bog.

Saa var det bli for denne hjemmand uforlængelig 17de marts 1803, i frigten mellem Danmark og Lyffland, at han i skellet ved Rygen stod for tykkernes togter ombord i fregatten Ejseland. Han havde ogsaa da sit nyttestamente med sig, læste ogsaa stiltig i det, og for altid sin erindring, for han lagde sig til at søve. Væsten havde tilholdt ham at læse den og bede den for sig selv hver aften. Men endnu var han uklar i mange stykker af den kristelige lære, og havde neppe endnu helt ud kastet forskæmmelsen af troen alene. Hans erindring var endnu meget dunkel og uklar, hvorfor han ogsaa søgte meget for at se.

Da derfor togterne begyndte at plø, og kammeraterne kaldt omkring ham, og han fik se blodet flyde, reiste han sig paa hovedet, en tolv gysen gik gennem ham, angst og skæl betog ham. Men selv i lampens tændelse og larm, mens han plig vældig drøbe den ene fugle i sinnen efter den anden, saa fort de blev staaende, opsendte han i tanken den ene lille hæn til Herren efter den anden om at spare hans liv. Og det gjorde Herren ogsaa; thi efter 4 timers voldsom kamp stod han endnu urørt af hendens togter.

Men da han nogle timer efter erfarede, at en af hans hjerte kammerater havde se i hærskubid begge benene, hvoraf den døde, da blev han højt rystet og talte Gud endnu indeligt, fordi han saa vældig havde bevaret ham. Og hans søvne blev ham en anden hærskubid og mandværdigere. I stilliden gaaede han i den og prø-

vede at forske og træde sig ved den midt i ugudeligheden, som omgav ham paa alle sider.

Men endnu en begivenhed man jeg fortælle om den hjemmand, som blev af den betydning for ham, at han for bestandig kom til at opgave sjælvet. Vi ja, hvor mange uheldige veie har dog ikke Gud at føre menneskene paa; ofte berøst, hvor de ikke vil.

Mart 1808 tog han hær med en af disse forholdsvis (saa amerikanske) skonerter, som gaa i tykkert paa Sydamerika. Reisen galdt Porto, Brasilien, for at hente „Rubber“ i raa tilstand. Der var bare 6 mand ombord. Idrisen gik godt. Men paa tilbagevejen kom der hjemmand ud for et af disse uforudseede uheld, som truede med at begrave ham i helgerne.

Det var ved midnattid. Alle var gaaet ned forat „slæpe“ som sjofalt talder at søve. Kun han og rormanden var paa dækket. Skermanden havde befaleet ham, mens de var til midnatt, at gaa op paa nogen af forselet og hær gaffeltopstykke, saa ogsaa topselet kunde bli sat. Han havde tilhæret lagt merke til, at rebet — pigsalbet kaldet —, som kommen hærstet op i, var strydeligt. I et øjeblik havde den indskydelse, at han skulde tage en taugende med og blide sig fast, naar han kom op paa nogen, saa han, i tilfælde „falder“ skulde driste, ikke med engang skulde gaa i hær eller falde paa dækket og staa sig forbarret.

Som tænkt saa gjaet. Men det blide han aldrig havde gjort, havde nogen af mandflaabet været tilfælde. Det vilde jo været en skam, som ingen hjemmand vilde udrette sig for, selv om han saa haben lige for sinene. Naar befalingen lyder til hjemmanden: „Gaa,“ saa gaa han, og: „Kom,“ saa kommer han uden at spørge efter følgerne.

Han skubte sig ogsaa op paa nogen forat bli særdig, for nogen kom paa dækket igjen, bandt sig i en fast fast, sit enden af „Hjædet“ gennem blollen og begyndte at hale af alle træer. Men med engang brister tauget, som holdt hammen og sellet oppe, og han falder mindst en 16 fod og vilde falde lige i hær, havde ikke den lille taugende holdt ham. Det gav et voldsomt ryl i ham, da tauget framme under armene paa ham; og med engang ser han sig hængende i det gamle taug over de træende vælger, som skibet knæde med fuld fart. Hans liv hang ligesom i et haar. Dødens angst og forskæmmelse rystede hans bange hær, og han

opsendte en lille hæn til ham, som har liv og død i sin haand. Men ikke en lyd kom over hans læber. Det var, som om tungen var lammet i dette kristelige øjeblik, kun hærstet og tanken vendte sig mod den almægtige Gud om hjælp.

Manden ved roret havde imidlertid straks seet, hvad var sket. Men da han for jeilene ikke kunde se, hvad der blev af manden, som kaldt, kreg han: „Mand overbord!“ I et nu var alle mand paa dækket, — endog kaptejnens kom og hjælp til. Efter afsluttet mæst fik man ham endelig ind paa dækket, og — han var frelst ogsaa denne gang. Dødt rystet i hær og samvittighed kreg han ind under forbaanden, hvor han skjult for menneskers sine kunde udgyde sit hærstet i tærter og tal til Gud. Der forblev han indtil skermanden vænlig og mildt atter kaldte ham til arbejde. Men indeni sig græd han fremdeles og havde gjerne forblevet i sit skjul i hjemmens samtale med Gud hele eftermiddagen.

Dette blev et vendepunkt i hans liv. Han fattede ogsaa den beslutning aldrig mere at sætte sin fod paa hær som hjemmand, og han gjorde det heller ikke. „Herrens leber endnu hærstet som vandbælle.“

Sit nyttestamente, som i saa mange år fulgte ham paa alle hærstet, og som var ham til saa megen velgignelse, trøst og styrke, bevarede han endnu som sin kosteligste skat. De læse og forskæmmet blide — skjønt 2 gange indbundet — vidner om det stiltige brug. Han vel signer endnu den mand minde, som gav ham „Herrens bog“.

Jeg har troet, hr. redaktør, at denne sandfærdige beretning om en hjemmands oplevelser, og den velgignelse et nyttestamente, givet ham i retid af en missionær, blev for ham, kunde tjene til opmuntring for hjemmandene og andre arbejdere blandt hjemmandene, som uddeler bibe, nyttestamenter, traktater og andre kristelige skrifter. Om de end ofte „sær med grood,“ skal de dog engang „hærstet med frydelig“.

M. Fæderst.

Dos Angeles i februar 1905.

Han — den gudfrægtige — skal være som et træ plantet ved vandbælle, som giver sin frugt i sin tid, og hvis blide ikke vilde, og til alt, hvad han gjør, skal han have lykke.

Regle taloygaver.

J. H. G. Kommissioners rapport for 1903 findes følgende opgaver om de forskellige kirkesamfundes missioner i Klaffe:

1. Den græsk katolske kirke havde 38 missionsstationer med 30 præster, og har 18 præster, med 36 lægmedhjælper i distrikterne.

2. Presbyterianerne har 21 stationer med 45 arbejdere, hvoraf 8 er indfødte. 20 præster deleer arbejdet; 5 af disse arbejder næsten udelukkende i missioner blandt de vilde.

3. Romersk katolske har 10 missioner med 18 præster, 10 klosterbrødre og 7 barnhjertige søstre.

4. Episkopalske kirke har 14 missionsstationer, hvoraf 4 er kun for vilde og 10 kun for indfødte. De har 30 arbejdere, hvoraf 17 er præster og 19 laikere.

5. Metodistene har 2 missionsstationer med 1 præst og 7 lægmisionærer.

6. Metodistene har 6 missioner, hvoraf den ene delvis som et barnhjem, med 5 præster og 6 lægfolk i arbejde.

7. Svensk missionsbevægelse har 3 missionsstationer med 4 præster, 10 lægmisionærer, hvoraf 1 er doktor, og 5 indfødte arbejdere, 10 laikere.

8. Røtterne med 3 missioner og 8 arbejdere, hvoraf 1 er præst.

9. Kongregationistene har 4 stationer med 3 præster og 3 lægmisionærer, 10 stationer mest for minearbejdere.

10. Brodermenighedene (Romanianerne) har 4 stationer med 8 præster og 6 lægmisionærer.

11. Korset evang.-lutherisk synode: 1 missionsstation med barnhjem, med 1 præst og 1 lægmedhjælper. Nu er der ingen præst, men kan to midlertidig ansætte, med et udflugt til, et vi ingen kan gøre til sommeren.

Der frembringes ofte tal for at vise, hvor stor den lutheriske kirke er, og hvilken herlighed den har haft. Disse tal viser, at i denne sag især for at være den siben eller bje i rækken, saa snart der læses paa listen; og hvor andre samfund sender præster, der snart vi ikke at af kan spare en præst. — Af de 106 missionsstationer i Klaffe har den lutheriske kirke 1, og af 238 arbejdere 2. — E. L. Brevig, Stanwood, Wash., 1 marts 1903.

Som allerede bekendt havde Mrs. Lena Sandness i Deerfoot, Ore., den 7de februar.

Mrs. S. var født af forældrene Røen, f. Erik Røen, og William Williams i Jerderum pgl., Norge, den 6te apr. 1866. Tre dage gl. lagte hun med forældrene til Amerika. De boede sig paa Washington Prairie, Ia., hvor de boede til 1875, da de flyttede til Highland Prairie, Minn., hvor de fremdeles er. Hun var den 7de i rækken af 9 børn. Blev konfirmeret i '81 af past. R. Rogelsen og egletolet til J. J. Sandness i august '87.

Hun efterlader sig syv børn, den mindste kun nogle dage gammel.

Sandness kom herud til Ore. i okt. 1901, hvor han købte en farm, og havde nu kommet saa langt, at det nye hjem begynder at give glæde og glæde, men nu kom døden og ombanner dette hyggelige hjem til et sorgens hus.

Ikke at tale om, at den hjerte afbøde er uerstattelig i hjemmet, men vi har tabt nemlig meget i hendes menigheden. Med sit stille og beskedne væsen var hun et mønster for kristne kvinder i lide og hjem.

I mange aar led hun af en slensygdom, som hver dag forvoldte hende store smerter; men hun var alt med stille ro og taalmodighed. Forleden sommer maatte hun underlæse sig operation paa ryggen sine. Før operationen var hun næsten blind og led de frygteligste smerter, men ogsaa da bad hun til Gud om naade til at være taalmodig og jagde med en kristens frimodighed: Gud ved at lede alt til det bedste! Operationen lykkedes, og ikke paa mange aar havde hun været saa fri for smerter. Dødens opfyldelse dag for dag og hendes taknemmelighed var stor naade til Gud og de vedvarende. Herren brugte til at give hende lindring i smertene.

Hun sagde ganske straks efter at hun kom hjem, at hun ikke vilde komme til at leve længe. Og denne anelse blev hun altid sand. Men hun beklæde sit hus og var villig til at lære herfra og være med Kristus. Hun bad for sig selv, for sin husbonde og sine sønner og det med en saadan ro, som om hun blot skalde gøre en liden dist til naboen. Vi tør tro, at hun nu er hjemme sammen med sin hjerte frelser og fader i himmelen.

I sørgesjælet taltes der over Rom. 8, 23: Men vi ved, at alle ting tjener dem til gode, som elsker Gud, samt Frelserens ord til Peter Joh. 13, 7: Hvad jeg gjør, ved du ikke nu, men du skal forstaa det herefter.

Ja, maan den hjerte Gud og fader altid saa lov til at lære os, at alt hvad han gjør med os og med os, det er alt af kjærlighed og til vores alles bedste naade for tid og evighed.

Gud velsigne og trøste de hjerte efterladte og bevare dem og os alle i vor barndoms tro til vor faders salige hånd. D. S.

Mrs. Josephine Hals.

Hier har vi dødsbudskab at meddele fra Stanwood.

Sidste gang var det en gammel kone, denne gang er det en ung, nemlig Josephine Hals, f. Larsen, som for noget over to aar siden blev egletolet til John Hals.

Siden den 18de dec. er 6 af vore bode her. Et barn, en 72 aar, en 30 aar, en 50 aar, en 60 aar, en 25 aar. Alle alders. Dødsengelen raaner ingen paa grund af alder.

Mrs. Hals var en datter af Tharald Larsson, som blev begravet den 22 dec.

Den gamle enke, som paa mindre end 3 maaneder har siddet ved sin mand, sin væggede datters og en trofast tjenestepiges haare, er dog ikke forlagt; thi „Herren er min hjælp, mig fattes intet. Herren gav, Herren tog, Herrens navn være lobet.“ Disse ord er i hendes hjerte og paa hendes læber. Gud velsigne hende med en blid alderdom og en salig død.

Og den haardt prøvede enkemand, som han levede den afbøde at søge hen til de himmelske gader, saa haaber og tror vi ogsaa, at han selv vil søge sin trøst hos sin himmelske fader for Jesu skyld.

Mrs. Hals blev født i Syd Dakota af forældrene Tharald og Berte Larsson den 29de juli 1879, døbt af past. H. J. Lee den 29 aug. '79, konfirmeret af past. L. C. i ois den 3 juni '95, egletolet af past. T. W. Christensen den 25 nov. '02, havde den 16 feb. '05, jordfæstet af past. H. W. Tjernagel den 19 feb. '05.

En salme.

Heligste treenighed,
Dig al ære være teg
For, at du til naade tog
Og skrev ind i livens bog
Den i lynd udgangne, som
Nu i pakt med dig kom
Og sit naad af friskendom!

Gjør nu hennere ved din naad
Og din sterke himmelhaand
Til din æres rene far
Og i troens pakt bevar,
At du nu med os alle maan
Ibi troen stadig haan
Og en salig ende faa!

—Ny i Synodens salmebog.

Bekjendtgørelse.

Gudstjenester i Vor Frelser kirke i Tacoma søndag den 12 marts formiddag ved prof. Kavler og aften ved past. O. Statedal.

Gudstjenester.

O. Statedals kald.
Payallup, 12te marts, 10:30 a. m.

Barjon, 19de marts, 10:30 a. m.

Ojala, 19de marts, 3 p. m.

Song Branch, 26de marts, 10:30 a. m.

Seattle.

Zimmannels lutheriske Kirke af den norske Synode, hjørnet af Olive St. og Minor Avenue, Lake Union Cor.

Gudstjeneste hver Søndag Formiddag kl. 11 og Aften kl. 8.

Ike Søndag i Raanedens: Engelsk Gudstjeneste om Formiddagen, og 3die Søndag Engelsk Gudstjeneste om Aftenen. Gjør alle Gudstjenester paa norsk.

Søndagsskole hver Søndag kl. 10 Formiddag. Undervisning haabe paa norsk og Engelsk.

Ungdomsforening hver Fredag Aften kl. 8.

H. H. Stub, Pastor
1626 Minor Ave. Tel: Red 4053.

Fra Moderkirken.

(Med D. S.)

Dafaa den anden part her heres!

Den mest moderate „fremgangsteologer“ skriver i januar nummeret af „Fot liste og taler“ om „Vor listelige stilling.“ Deres idag et kort uddrag.

„Vor liste gaar ind i det nye aar mere spiltet end den nogeninde har været. Skarpere end nogeninde lyder det fra den ortodokse leir til os fremgangsteologer: non licet esse vobis, I har ikke lov at være til; I har ingen ret i vor liste. Uforsneligere end nogeninde giver man tilkjende, at man for ramme alvor vil saa os ud af kirken. — Vi har derfor være forberedt paa alt. Ijsfald kan vi være ganske sikre paa heretter som hidtil at blive mistænkeliggjorte ved dagtalelser i kirke og tale. Det gjælder nemlig nu om at saa reist menighederne ved os. — Og vi har ingen bestyrelse at vente af styrelsen. — Udfyld det vore ortodokse brodere at saa reist hoben imod os, da tør ikke styrelsen ansætte os. Vi man være forberedt paa en forfølgelse. — Dog — modlase skal vi ikke blive. Ighvært fremstridt man tjenes med lidelse. Det er det sonoffer, der skal bringes det gamle, som forstyrres i sin ro og angribes. Hvor forat det dette gamle kan være, har det dog altid en hændet ret, der kroner fuldbyrdelse. — Det var utvilsomt noget unaturligt og betænkeligt i det raske fremstidt, som det religiøse fremsind gjorde hos os i otti- og nittiaarene. Ortodoksien, som menne- skeladde igjennem havde herstet med jernstøt og kraft grundtolgeomsteden til jorden, overgav saa at sige uden smudslag det hele kirkefelt. Overalt trængte friere sunnmaader seende frem. — Har vi virkelig noget at gøre med, som der er sandhedens kraft i, da maa vi ikke undlaa os for at lide noget for det. — Med aabent sikk man vi møde saavel vore modstandere som vore menigheder. — Der er ingen tvil om, at Ghr. Bruun har altfor megen ret, naar han anklager os prester, fordi vi frigt er gaaet af veien for det danske langholts piftidiste huumefuge. — Lad os nu ikke begaa den samme fejl iggeoverfor den ortodokse domme fuge. — Dog — lad os vogte os ligesaa meget for den modsatte fejl: i vore andres religiøse overbevisning. — Lad os vogte os vel for at fælle os flyvetanter, som farer os glennem hovedet, eller forha-

rede resultater af en videnstid, som endan ikke har havt tid eller giuet sig tid til at se nølere efter. — Og: lad os vogte os for at rbe kjæphest: lade polemik mod ortodoksien og kritikk — blibe kritik, bogmestikk eller anden religiøs kritikk — spille en hovedrolle i vor forlyndelse. De vil vi komme til at ligge lykkelig under. Der er ingen tvil om, at den retning vil seire, som bedst forstaar at forkynde Jesu Kristi evangelium for nutidens mennesker. — Maalet for forlyndelsen maa være at saa raadt det ind i hjerterne og samvittighederne: i Jesus Kristus træder Gud sig imøde som naadens Gud, der frelser dig fra synden og dommen og tager dig til sit barn. — Træd i tillid til Jesus ind i et personligt barnesforhold til Gud, og du er hans barn. — Lad os tage advarsel af den tykke prædiken. Den er slædet i sin inderste rod. Den ortodokse prædiken op i hastente frajer, og den moderne prædiken i eiff.“

Dette jaar være nok.

Professorskriden. Det teologiske skretal har besluttet hos udenlandske sagkyndige at indhente erfaringer om ansøgenes videnskabelige kvalifikationer. Professor Odland var imod dette og stemte for nedfattelse af en censurkomite.

Socialistpresten Grilens forslag om bispeembedernes og katterposternes ophevelse er af stortinget besluttet overfendt til regjeringen.

Efter indbydelse fra den tyffe kesser vil den norske kirke som deputation udsende biskop dr. W. Chr. Bang, vikariserende biskop, stiftsprovst Stablan og stiftsprovst Brechmann til at overtare den nye domkirke indvielse i Berlin den 27de februar.

Biskop Bockman af Tromsø vil melde sig til Trondhjems ledige bispestol. Et jaar kom jo ogsaa den samme vel.

En salme.

Jesús, styr du mine tanker,
Jesús, lad mig lere jaa,
Et haar jeg i verden danker,
Et Guds barn jeg blive maa!
Et hver stund jeg aande droger
Gud til ære, mig til gavn,
Og saa der, naar dig behøjer,
I det fede Jesu navn!

(Ny i synodens salmebog.)

H. E. Anderson

John Holloque

Norsk Hardware Handel Palace Hardware Co

Hovedkvarter for alle Slags Jernvarer saavel som Redskaber, Maling, Olie og Fernisser.

Maling sælges for nærværende til Indkjøbspris. Trænger De Maling, saa undersøg dette før De kjøber.

1540 Pacific Ave

Tacoma Wash

Tel: Main 151

A. S. Johnson & Co. Paints, Oils, Brushes, Wall Paper and Glass. Estimates Given on Papering and Glazing. We Carry a Full Line of Wall Paper and Room Mouldings, Sash and Doors.

1309 PACIFIC AVENUE

TELEPHONE 505.

Tacoma Wash

CARL WILLIAMS.

A. BERGREN.

Tacoma Clothing CO.

Skandinavisk Klædehandel. Klæde og Guttere
Klæder, Underklæ, Hatte og Sko
10 Procent Riffag til Studenter

Et stort Udvalg — Lave Priser.

1342 Pacific Ave., Tacoma, Washington.

LUMBERMEN'S NATIONAL BANK

W. E. Bilven,
Cashier.

Stephen M. C. Appleby,
Asst. Cashier.

BERLIN BLOC. COR. 11th & Pac. Ave.
ESTD 11 1888

CAPITAL,

\$100,000.

Almindelig Bankforretning udføres. Betaler 3 Procent paa Indskud. Vekaler paa skandinaviske og fremmede Lande kjøbes og sælges. Sælger skandinaviske Kroner. General Dampskibs og Emigrations Agenter.

Tacoma

Washington.

DR. J. L. RYNNING.

FRENCH BLOCK, CORNER OF
13TH AND PACIFIC AVE.
OFFICE HOURS: 2 TO 4 P. M.
SUNDAYS AND EVENINGS BY
APPOINTMENT.

OFFICE BLACK 2607.
TEL. RES. SUBURBAN 41.

TACOMA,

WASH

PHOTOGRAPHS Aaberg

First Class Photos. All
Work Warranted.
1322 Pac. Ave. — Tacoma

When in need

Of Painting, Paperhang-
ing or Calcomining, call on
B. Benson, Parkland, Wash.

Q. B. LIEN. H. B. SELVIG.

RIKSE AP
7 7 7

LIEN'S PHARMACY,
(Tidligere Central Drug Store.)

Apothekerevner, Kjemikalier og Tob-
Articles.

De B. Lien har mange flere for-
føring som Apotheker, er altid tilstede
og man kan der trygt stole paa at faa
Recepter udfyldte med Omhu og Rei-
ogtighed.

1102 TACOMA AVE.,

TEL. JAMES 141. TACOMA WASH

1115 TAC AVE 1117 TAC. AVE

The Leader

**BIG SALE ON WRAPPERS
ALL SIZES**

\$1.25 Quality goods at 75c

Ladies' Hats, entire line to
be closed out at cost
and below cost.

The Leader

Agent for Banner Patterns,
Kuriko and Oleoid
E. G. THOMMALD

**UNIVERSITY
MEAT MARKET**

A. A. FANGSRUD, PROP

Dealer in all Kinds of
Fresh and Salt Meats
PARKLAND, WN

Til Veiledning

for dem, som vil give sine Billeder til
Parkland Interests Børnehjem, mærket
at "Deoden" her findes til "The
Parkland Lutheran Childrens'
Home," Parkland, Washington,
Mrs. T. Varja.

F J Lee

PHOTOGRAPHER

1535 Commerce St.
cor Jefferson Ave

TACOMA WASH

Phone Black 7286

PAC. LUTH. ACADEMY

AND

BUSINESS COLLEGE

gjør alle forbering paa at være den billigste skole paa vestkysten, men
den har sat sig for mål at være den bedste i sit slag. Dens
opgave er at give unge mænd og kvinder en grundig uddannelse paa
et kristeligt grundlag og faaledes dygtiggjøre dem til et nyttigt virke i
livet. Betskretsen gaar ud fra, at skolen eksisterer for ele-
vernes skyld, ikke at eleverne eksisterer for skolens skyld. Den sparer
derfor ikke paa bekvemligheder, naar det gjælder at anskaffe lærere eller
anskaffe apparater o. s. v., hvoraf eleverne kan hente nytte. Skolen
har nu ette fast ansatte lærere, alle med flere års erfaring. I de 10
aar skolen har eksist. har den vokset sig ind i forholdene herude, og har
faaledes haat bedre ualeledning end nogen lignende anstalt paa Pacific
kysten til at faatte sig ind i, hvilke irav den skandinaviske
amerikanske befolkning herude, stiller til en
skole, og hvorledes den paa bedste maade skal kunne tilfredsstille
disse krav.

...Skolens Kursus...

Skolen tilbyder følgende kursus: Preparatory, College
Preparatory, Commercial, Music, Shorthand, Normal. Des-
uden gives der et kursus i haandarbejde, og et sidste kursus for up-
fremmede.

Godt det koster. Skolepenge, leje, logi, og bøger for ni maa-
ned betales sig til omtrent \$150.00. Ofterterminen begynder den 4de
Oktober. Skriv efter katalog.

Adresse: W J Song,
Parkland, Wash.

CARDS! CARDS!!

Your name written in white ink on 12 colored cards
for 5-cent stamps. Write to

Instructor in penmanship.
Pacific Luth. Academy,
Parkland, Wash.

Lindahl

PhotoStudio

(ground floor)

Lacerne Bldg. 903 Tacoma Ave

Tel. Black 4062.

First Class Work at a
Medium Price.

Printing

All kinds, large or small

Superior facilities for turning
out first class work.

PROMPT ACCURATE

The Bell Press

1013 A St. Tacoma Phone Main 432

Pacific Districts Presby

Classen J. Box 175 Redford Wa.

Depp J. Eufon, Cal.

Stjert, N. O. Fairhaven, Wash.

Skjervefjer W. E. 125 State Street
Dallas Wa

Carlson, F. R. W.

1705-13 Ave. Oak Garland, Cal.

Dale, J. O., Ellensburg, Wash.

Hojs E. G. 2029 Lombard Ave, Everett, Wa

Grønberg O. 1063 Pioneer St.

San Francisco, Cal.

Fugoes, O. 425 Wash 10th Street,

Phone: Scott 2130. Portland, Ore.

Quartz, B., Parkland, Wash.

Helgeson, O. E., Bend, Ore.

Holten, O. W., 6. 622 Weber Ave.,

Spokane, Wash.

Johansen, J. 304 J Str. Irwin, Cal.

Parson, W. E. 2106 Edison St.,

Oakland, Cal.

Skjerve, G. J. O. Garwood, Cal. Box 8

Orbel, C. J. 1010 Michigan

Phone: Red 711 Bellingham, Wash.

Behrson, H. Silverton, Oregon.

Stad, J. H., 1626 Minor Ave. Seattle, Wa

Wyerall, G. H. 1003 So. 2 Str. Tacoma,

Wash.

Stattig, C. Parkland, Wash.

Skjerve, J. W. Box 303

Lawson, Cal.

Stensrud, G. W. 1440 14th Str.

San Francisco, Cal.

Henning, G. W., Stanwood, Wash.

Fra Parkland og andre kaster

Vor kjære høiskole her har for en tid siden af "The American Journal of Progress" faaet en rosværdig udtalelse. Blandt andet siges der om vort akademi følgende: "The different departments are taught by teachers skilled in their special studies, and so far as the success of its pupils in their vocations can show the merit and efficiency of the school, this school is certainly remarkable; and that it can and does train the ambitious young folks of this section to be of genuine service to the commercial world and of notable proficiency in the branches taught, and that it also prepares thoroughly for the best universities, scientific and professional schools, is evidenced by the success which has attained the efforts of those who have graduated here."

"Mr. N. J. Hong, the principal, is a gentleman of broad experience, and is possessed of a peculiar fitness as an educator."

Board of trustees for Parkland barnehjem holdt møde den 16de februar. Istedetfor at bestyrelsen for har holdt kost og den nødvendige hjælp for en godtgørelse af \$6.00 for hvert barn pr. måned, besluttedes nu at betale Mrs. Viland en fast løn af \$300 pr. aar og at associationen forskafter alt som trænges, deri indbefattet den fornødne hjælp. Mr. Viland vil ikke have noget for sit arbejde. Der valgtes en komite af 4, nemlig pastorene B. Harstad og N. P. Xavier, Mr. E. P. Viland og professor Hong, til at faa istand en fest i barnehjemet den 4de juli, om der ikke kommer hindringer ivolen. Nu har barnehjemet 88 børn.

Chr. Losnes, sekretær.

Onsdag i forrige uge var Parkland kvinder samlet til møde hos Mrs. Benson. Mrs. T. A. Wall og Mrs. L. Carlson af Tacoma beærede mødet med deres besøg. Tak, velkommen igjen! Onsdag den første mars skal foreningen møde hos Mrs. Kraabel.

Saa har vi da atter faaet dette milde og behagelige regnveir, som synes at passe saa godt for kysten.

Pastor Bergh og hustru har været paa en uges besøg i Seattle. Det gaar fremad med hans helset.

Pastor Sperati saa forrige uge indom til Parkland.

Casper Jacobson af Bay Center besøgte forleden uge sin svigerbrøder Martinus Tråsdal, der fortiden studerer her ved akademiet. Mr. Jacobson stansede her over nat. De er begge østerrø fiskere ved South Bend.

Hos dr. Rynnings skal der nylig ha været et sjældent lag, men saasom og eftersom redaktøren var paa missionsreise, mangler "Herold" den nødvendige underretning. Muligens kommer der snart noget paaideligt derom.

Formand Foss forøgede barnehjemmets flok i betragtelig grad, idet han nylig bragte herind fem ny anaagjester. Vi siger ogsaa disse faderløse velkommen i den store barnevennes — Jesu — navn!

Mr. K. O. Lee fra Puyallup, Wash., som skal overta janitorposten ved P. L. A. næste høst, var i Parkland forrige uge med to af sine sønner, som agter at begynde paa skolen i en nær fremtid.

John Teswick og Wm. Huseby, begge elever fra ifjor, er netop komne tilbage til skolen for at tage et kursus i hurtigskrift.

Lørdag nedbrændte Mr. L. D. Harmons hus. Han reddede desværre, saavidt vides intet, og det var saavidt han fik sin syge hustru ud i betids. Hun er nu i Tacoma.

Heinrich Xavier har nu været hjemme i flere dage, da kompaniet venter paa skib, som skal tage det allerede sammenpresede hø, for de kan begynde igjen.

Mr. og Mrs. Sjöberg fra Devils Lake, N. D., har besat sig her paa kysten fra British Columbia til Californien. De besaa ogsaa Parkland og besøgte dr. Rynnings far, hvem de kjendte godt fra N. D.

Mr. Sjöberg gav \$2 00 til kvindeforeningen med de ord: "Jeg hører den arbejder for at bygge eder kirke, jeg ved hvad det betyder i et nyt settlement."

Tak skal han ha! Mange bårkesmaa gjør en stor aa.

Ungdomsforeningen i Zions kirke i Ballard havde et velbesøgt møde torsdags aften. Form. Foss holdt et fortræffeligt foredrag over "Normændene i Vinland." Foreningens strygeorkester gav flere nummere tilbedste. Ungdommen takker pastor Foss for det venlige besøg.

Ind- og udførsel fra Tacoma alene ad vandveien beløb sig i jan. til \$2,802,037.

Past. O. C. Helleken skriver, at de nylig har haft et samtalemøde i Genesee. Pastorene Blakkén og Holden var ogsaa tilstede. Onsdag den 15de holdt past. Holden ogsaa en pen liden tale til ungdomsforeningen. Paa opfordring sagde past. Blakkén ogsaa nogle ord om saadanne foreningers maal.

Han fortæller ogsaa, at de har haft det koldeste veir de har haft paa 15 aar — ned til 25 grader under 0.

Past. Sperati har antat kald som musikerer ved Luther-College.

Peleus, den store "Blue Funnel" damper, som kun fik 6 arbejdsdage til at lodse og ta ind ny ladning, gjorde det inden den fastsatte tid. Endda forlod den Tacoma den 18de dennes med en ladning paa 12,000 tons, værdsat til omtrent halvanden million dollars. Noksa bra for et skib.

Dr. Harper, præsidenten for Chicago universitet siger, at han ikke venter at overstaa den ope-

ration, som han maa underkaste sig. Han lider af kraft, siges der.

Past. Charles M. Sheldon af Topeka, Kan., siger blandt andet i en artikel om "presten og ungdommen i hans kirke": "Jeg tror, at snese, ja hundreder af kirker er delvis eller næsten totale fellalag, fordi presten opbruger al sin energi i forberedelse af prækenen for sine voksne tilhørere og omtrent aldeles forsømmer anledningerne til at opdrage de unge."

Der tales og skrives lichte saa lidet for tiden om professorbytte mellem de forenede stater og Tyskland. Det vil hjælpe til at styrke venskabet mellem disse to lande, som ikke altid har været det bedste. Desuden er det vist sandt, som "Outlook" siger: "Det er altid bedst for de unge mænd at høre om et andet lands litteratur, økonomiske og sociale spørgsmål osv., af en professor fra det land og i hans eget sprog." Det er alt kommet til en overenskomst mellem den preussiske regering og Harvard korporation.

At det paa enkelte steder ialfald staar ganske daarligt til med vort retsvæsen kan følgende vise. "Oregonian" fortæller, at i 1904 og jan. dette aar, blev der i Oregon begaaet 85 mord. I 14 tilfælde blev ingen arrest foretaget, 7 blev af "coroner"en erklæret fri for paatale eller af dommerne frifundne, og i 7 tilfælde er endnu ingen dom faldet, skjønt der i enkelte af dem er hengaaet flere måneder.

Det blir altsaa hidtil 1 af hver 5, som er straffet. Det kan ogsaa have noget at gjøre med hyp-pigheden af mord.

Gudstjenester.

O. Stettin's talh.

Young Branch, 26 febr. 10-30.

Wetlands Island, 26 febr. 3 p. m.